

ตราประจำตำแหน่งบิชอป

บิชอป*
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.‡
บิชอปสำหรับประชาชาติทั้งหลาย ภายใต้พันธกิจแห่งอัครสาวก

ตรานี้เป็นเครื่องหมายส่วนตัวของบิชอป Byers ใช้ประทับบนจดหมาย งานเขียน และเอกสารของท่าน และอยู่ที่ส่วนหัวของพันธกิจแห่งพระวจนะนี้

ตราส่วนตัวเป็นของตำแหน่งบิชอปมาช้านานแล้ว ตั้งแต่ศตวรรษแรกๆ คริสเตียนประทับตราด้วยแหวนตราที่มีสัญลักษณ์คริสเตียน เคลเมนต์แห่งอเล็กซานเดรีย ซึ่งเขียนไว้ราว ค.ศ. 200 ได้แนะนำผู้เชื่อว่าตราของพวกเขาควรมีรูป “นกพิราบ หรือปลา หรือเรือที่แล่นฉิวไปตามลม หรือพิณ ... หรือสมอเรือ” (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษ)[1] ภายในคริสต์ศตวรรษที่ 12 การที่บิชอปทั่วทั้งคริสตจักรมีตราของตนเองได้กลายเป็นธรรมเนียมที่ยึดถือกันมั่นคง[2] ตราเช่นนี้แสดงเป็นภาพถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับบิชอป และทำให้ท่านระลึกถึงสิ่งเหล่านั้นตลอดพันธกิจของท่าน

ตรานี้ก็เป็นเช่นนั้น แต่ละองค์ประกอบบนตรามีความหมายส่วนตัวสำหรับบิชอป Byers ในการทรงเรียกของท่านเองให้มาถึงพระคริสต์ เบื้องหลังตรานี้มีเรื่องราวอยู่ เรื่องราวนั้นไม่ได้เล่าไว้ที่นี่ แต่บิชอป Byers รู้และเป็นเรื่องของท่านเอง ความหมายของแต่ละองค์ประกอบแสดงไว้ข้างล่างนี้ พร้อมด้วยพระคัมภีร์ที่เป็นรากฐานของความหมายนั้น

สารบัญ

กางเขนทองคำ รัศมีแห่งความสว่าง พระคัมภีร์ สายฟ้า พญานาค ลูกโลก
เมฆพายุและน้ำที่โหมกระหน่ำ สี: พื้นสีน้ำเงินและขอบสีทอง จารึก คติพจน์

กางเขนทองคำ

ที่ใจกลางของตราคือกางเขนของพระเยซูคริสต์ ที่นั่นพระองค์ทรงมีชัยเหนือความตาย และทรงได้ชีวิตนิรันดร์มาเพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์ โดยการทนทุกข์ทรมาน การถูกตรึงที่กางเขน การสิ้นพระชนม์ และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ พระองค์ทรงชำระหนี้บาปที่มนุษย์ติดค้างพระเจ้าอยู่ตั้งแต่การล้มลงในบาปของมนุษย์ในสวนเอเดน

> “เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆเดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป”
>
> โรม 5:12

> “พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้นั้น เพื่อว่าเราทั้งหลายซึ่งตายจากบาปแล้ว จะได้ดำเนินชีวิตตามความชอบธรรม ด้วยรอยเฆี่ยนของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย”
>
> 1 เปโตร 2:24

กางเขนเป็นเครื่องหมายแห่งชัยชนะนั้น บนกางเขนนั้นพระคริสต์ทรงลบ “กรมธรรม์ในข้อบัญญัติต่างๆที่ต่อต้านเราอยู่ ... โดยทรงตรึงไว้ที่กางเขนของพระองค์ พระองค์ทรงปลดเทพผู้ครองและศักดิเทพเสีย พระองค์ได้ทรงประจานเขาและชนะเขาโดยกางเขนนั้น” (โคโลสี 2:14–15) พระสัญญาแห่งกางเขนคือชีวิตที่ไม่มีที่สิ้นสุด: “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมา เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

กางเขนยังประกาศด้วยว่าผู้ที่เชื่อในพระองค์ได้ชัยชนะนั้นแล้ว:

> “โอ ความตาย เหล็กไนของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ หลุมฝังศพ ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน ... แต่จงขอบพระคุณแด่พระเจ้า ผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”
>
> 1 โครินธ์ 15:55, 57

พวกเขาจะครอบครองร่วมกับพระองค์เป็นนิตย์ในอาณาจักรของพระองค์: “ถ้าเราทนความทุกข์ทรมาน เราก็จะได้ครองร่วมกับพระองค์ด้วย” (2 ทิโมธี 2:12) และ “เขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 22:5)

กางเขนทำด้วยทองคำเพื่อแสดงว่ากางเขนชำระคริสเตียนให้บริสุทธิ์ พระโลหิตของพระเยซูเป็นดังไฟถลุง: “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:7) ดังที่ทองคำถูกถลุงให้บริสุทธิ์ในไฟ คริสเตียนก็ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากบาปทั้งสิ้น ฉันนั้น มีเขียนไว้ถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “ท่านเป็นประดุจไฟถลุงแร่ ... ท่านจะนั่งลงอย่างช่างหลอมและช่างถลุงเงิน และท่านจะชำระลูกหลานของเลวีให้บริสุทธิ์ และถลุงเขาอย่างถลุงทองคำและถลุงเงิน” (มาลาคี 3:2–3)

บางครั้งคริสเตียนต้องเผชิญการทดลองและความทุกข์ยาก สิ่งเหล่านี้พึงมองว่าเป็นดังทองคำที่ถูกทดสอบในไฟ เพื่อผู้ที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อกางเขนจะได้มีชีวิตนิรันดร์:

> “ในความรอดนั้นท่านทั้งหลายชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้จำเป็นที่ท่านจะต้องเป็นทุกข์ใจชั่วขณะหนึ่ง ด้วยการถูกทดลองต่างๆ เพื่อการลองดูความเชื่อของท่าน อันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำซึ่งพินาศไปได้ ถึงแม้ว่าความเชื่อนั้นถูกลองด้วยไฟจะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ เกิดเกียรติและสง่าราศี ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ”
>
> 1 เปโตร 1:6–7

> “ด้วยว่าพระองค์ทรงทราบทางที่ข้าไป เมื่อพระองค์ทรงทดสอบข้าแล้ว ข้าก็จะเป็นอย่างทองคำ”
>
> โยบ 23:10

องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงเตือนสติว่า “เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี” (วิวรณ์ 3:18) พระองค์ทรงสัญญาแก่ผู้สัตย์ซื่อว่า “เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า” (วิวรณ์ 2:10)

รัศมีแห่งความสว่าง

รัศมีแห่งความสว่างที่ส่องออกมาจากเบื้องหลังกางเขนหมายความว่ากางเขนเป็นความสว่างของโลก องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8:12)

รัศมียังหมายความว่าผู้ที่ติดตามพระคริสต์เป็นลูกแห่งความสว่าง “เมื่อท่านทั้งหลายมีความสว่าง ก็จงเชื่อในความสว่างนั้น เพื่อจะได้เป็นลูกแห่งความสว่าง” (ยอห์น 12:36) “ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของความสว่าง และเป็นบุตรของกลางวัน เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของกลางคืน หรือของความมืด” (1 เธสะโลนิกา 5:5) “เพราะว่าเมื่อก่อนท่านเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตอย่างลูกของความสว่าง” (เอเฟซัส 5:8)

คริสเตียนต้องเป็นดังตะเกียงแก่โลก แต่ละคนเป็นรัศมีหนึ่งของความสว่างนั้น:

> “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะปิดบังไว้ไม่ได้ ไม่มีผู้ใดจุดเทียนแล้วนำไปวางไว้ในถัง แต่ย่อมตั้งไว้บนเชิงเทียน จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนที่อยู่ในเรือนนั้น จงให้ความสว่างของท่านส่องไปต่อหน้าคนทั้งปวงอย่างนั้น เพื่อว่าเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ และจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์”
>
> มัทธิว 5:14–16

พวกเขากระทำเช่นนี้โดยการรับการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และให้พระวิญญาณที่อยู่ภายในพวกเขาส่องสว่างออกมาทางชีวิตของพวกเขา แล้วความสว่างแห่งความจริงก็ส่องออกมาจากชีวิตของพวกเขา และชีวิตเหล่านั้นก็กลายเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต: “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย” (โรม 12:1) แล้วคนอื่นๆจะมองดูคริสเตียนและเห็นว่าพวกเขาแตกต่างไป “ปราศจากตำหนิและไม่มีความผิด เป็น ‘บุตรที่ปราศจากตำหนิของพระเจ้า’ ในท่ามกลาง ‘ยุคที่คดโกงและวิปลาส’ ท่านปรากฏในหมู่พวกเขาดุจดวงสว่างต่างๆในโลก” (ฟิลิปปี 2:15) คริสเตียนเป็นความสว่างของโลกเพราะพวกเขาติดตามความสว่างของโลก คือพระเยซูผู้ทรงเป็นมนุษย์แท้ ผู้ทรงเป็นพระคริสต์

พระคัมภีร์

พระคัมภีร์เป็นกฎเกณฑ์และเครื่องนำทางแห่งความเชื่อ เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่ปราศจากความผิดพลาด:

> “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในเรื่องความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะดีรอบคอบ พรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง”
>
> 2 ทิโมธี 3:16–17

พระคัมภีร์ได้ประทานแก่คริสเตียนเพื่อใช้เป็นดาบ คือ “พระแสงของพระวิญญาณ คือพระวจนะของพระเจ้า” (เอเฟซัส 6:17):

> “เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทงทะลุกระทั่งจิตและวิญญาณ ตลอดข้อกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย”
>
> ฮีบรู 4:12

องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงใช้พระวจนะเช่นนั้น เมื่อพระเยซูทรงถูกนำเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร “เพื่อพญามารจะได้มาทดลอง” พระองค์ทรงตอบการทดลองทุกครั้งด้วยพระวจนะที่เขียนไว้:

- “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ‘มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า’” (มัทธิว 4:4)
- “พระคัมภีร์มีเขียนไว้อีกว่า ‘อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน’” (มัทธิว 4:7)
- “อ้ายซาตาน จงไปเสียให้พ้น เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว’” (มัทธิว 4:10)

แล้วพญามารก็ละพระองค์ไป (มัทธิว 4:11)

พระคัมภีร์เป็นมาตรฐานที่คริสเตียนใช้ดำเนินชีวิต: “พระวจนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์” (เพลงสดุดี 119:105); “พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17:17) พระคัมภีร์ดำรงอยู่เป็นนิตย์: “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระวจนะของพระองค์ปักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิตย์” (เพลงสดุดี 119:89); “ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่คำของเราจะสูญหายไปหามิได้เลย” (มัทธิว 24:35)

พระคัมภีร์บันทึกไว้ตลอดกาลว่าผู้เชื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์อย่างไร: “แต่การที่ได้จดเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์” (ยอห์น 20:31) และพระคัมภีร์ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าและพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา: “จงค้นดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในพระคัมภีร์นั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานถึงเรา” (ยอห์น 5:39)

สายฟ้า

ลำแสงที่ออกมาจากพระคัมภีร์และพันรอบพญานาคและโลกคือสายฟ้า สายฟ้าเหล่านี้ออกมาจากพระวจนะของพระเจ้าและทำให้พญานาคบาดเจ็บ พระวจนะของพระเจ้าเป็นพลังที่ทรงอานุภาพที่สุดในจักรวาล: “พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ หรือเหมือนค้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้นๆ”” (เยเรมีย์ 23:29) พระคัมภีร์กล่าวถึงฟ้าแลบขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ออกไปต่อสู้ศัตรูของพระองค์: “พระองค์ทรงปล่อยฟ้าแลบแปลบปลาบ ทำให้เขาโกลาหล” (เพลงสดุดี 18:14); “ขอทรงพุ่งฟ้าผ่าออกมาและกระจายเขาไป ขอทรงยิงลูกธนูของพระองค์และทรงทำลายพวกเขา” (เพลงสดุดี 144:6)

เมื่อคริสเตียนกล่าวพระวจนะของพระเจ้า พระวจนะนั้นทำให้ศัตรูเจ็บปวดและฟาดมันดังสายฟ้า เมื่อสาวกเจ็ดสิบคนกลับมาด้วยความปรีดีว่า “ถึงผีทั้งหลายก็ได้อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า:

> “เราได้เห็นซาตานตกจากสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ ดูเถิด เราได้ให้พวกท่านมีอำนาจเหยียบงูร้ายและแมลงป่อง และมีอำนาจใหญ่ยิ่งกว่ากำลังศัตรู ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่ท่านได้เลย”
>
> ลูกา 10:18–19

สายฟ้าฟาดพญานาคเอง คือ “งูดึกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก” (วิวรณ์ 12:9) และฟาดบรรดาผู้ที่ติดตามมัน สายฟ้าฟาดในแดนฝ่ายวิญญาณ “เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิเทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ” (เอเฟซัส 6:12) และทั่วโลกที่มันทำงานอยู่ ดังนั้นบรรดานักบุญจึง “ชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และโดยคำพยานของพวกเขาเอง” (วิวรณ์ 12:11) และผู้เชื่อทุกคนจึงได้รับพระสัญญาว่า “จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน” (ยากอบ 4:7)

พญานาค

พญานาคเป็นสัญลักษณ์ของซาตาน ซึ่งพระคัมภีร์มักเรียกว่าพญานาค: “และท่านได้จับพญานาค ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน” (วิวรณ์ 20:2)

พญานาคขดอยู่รอบโลกเพราะพระคัมภีร์บันทึกว่ามันเป็นพระของยุคนี้: “ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา” (2 โครินธ์ 4:4) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกมันว่า “ผู้

ครองโลกนี้” (ยอห์น 12:31) และอัครสาวกยอห์นเขียนว่า “ชาวโลกทั้งสิ้นตกอยู่ใต้อำนาจของความชั่ว” (1 ยอห์น 5:19) มันยึดโลกที่ล้มลงในบาปนี้ไว้มากยิ่งกว่าที่คริสเตียนรู้หรือเข้าใจ นับตั้งแต่การล้มลงในบาปในสวนเอเดน อิทธิพลอันชั่วร้ายของมันได้แผ่เข้าไปในทุกสิ่งที่คริสเตียนพบในแต่ละวัน มันเป็น “เจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ คือวิญญาณที่ครอบครองอยู่ในบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง” (เอเฟซัส 2:2) และ “ศัตรูของท่าน คือพญามาร วนเวียนอยู่รอบๆดุจสิงโตคำราม เที่ยวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้” (1 เปโตร 5:8)

พญานาคชูตัวขึ้นหันไปทางกางเขน เพื่อแสดงถึงการท้าทายพระวจนะของพระเจ้าอย่างเปิดเผยของพญามาร แสดงถึงการปฏิเสธพระเจ้า พระคริสต์ของพระองค์ และสิ่งบริสุทธิ์ทั้งปวงของมัน และเจตนาอันชัดแจ้งของมันที่จะต่อต้านทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงริเริ่มไว้ตั้งแต่ปฐมกาล เหนือสิ่งอื่นใด แสดงถึงเจตนาของมันที่จะทำลายมนุษยชาติ ซึ่งได้รับการสร้างตามพระฉายาและตามอย่างพระเจ้า: “ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมกาล 1:27) องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสถึงมันว่า “มันเป็นฆาตกรตั้งแต่เดิมมา และมิได้ตั้งอยู่ในความจริง เพราะความจริงมิได้อยู่ในมัน” (ยอห์น 8:44) “พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์” (วิวรณ์ 12:17)

มันยังคงท้าทายเช่นนั้นต่อไป พร้อมกับบริวารที่ละทิ้งความเชื่อของมันและคนชั่วในโลกที่ติดตามมัน จนกว่ามันจะถูกโยนลงในบึงไฟพร้อมกับผู้ติดตามทั้งหมดของมัน ดังที่หนังสือวิวรณ์บันทึกไว้:

> “ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์”
>
> วิวรณ์ 20:10

> “ท่านทั้งหลาย ผู้ต้องสาปแช่ง จงถอยไปจากเราเข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพญามารและสมุนของมันนั้น”
>
> มัทธิว 25:41

ลูกโลก

ลูกโลกมีความหมายของตนเอง แยกจากพญานาคที่ขดอยู่รอบ ลูกโลกคือแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงสร้างเสร็จแล้ว “พระเจ้าทอดพระเนตรบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ทรง

สร้าง และดูเถิด เป็นสิ่งที่ดียิ่งนัก” (ปฐมกาล 1:31)

แผ่นดินโลกได้ประทานแก่มนุษย์โดยพระบัญชาของพระเจ้า:

> “พระเจ้าได้ทรงอวยพรพวกเขา และพระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า “จงมีลูกดกและทวีมากขึ้น จนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดินนั้น และครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก””
>
> ปฐมกาล 1:28

> “ฟ้าสวรรค์เป็นฟ้าสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงประทานแผ่นดินโลกให้แก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์”
>
> เพลงสดุดี 115:16

มนุษย์ได้สูญเสียอำนาจครอบครองนั้นไปเมื่อไม่เชื่อฟังพระเจ้าในสวนเอเดนและได้กินผลไม้ต้องห้าม: “แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า” (ปฐมกาล 3:17)

พระคริสต์ทรงบัญชาผู้ติดตามพระองค์ให้เชื่อฟังพระองค์: “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงรักษาบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) พระองค์ทรงส่งอัครสาวกของพระองค์ไปยังทุกชาติ:

> “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้”
>
> มัทธิว 28:19–20

พระองค์ทรงส่งพวกเขาไปเพื่อโลกนี้จะได้รับการไถ่และกลับคืนดีกับพระเจ้าอีก โดยมนุษย์ใช้อำนาจครอบครองเหนือแผ่นดินโลกดังที่พระเจ้าทรงประสงค์ไว้แต่แรก เพราะ “สรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเปื่อยเน่า และจะเข้าในเสรีภาพซึ่งมีสง่าราศีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้าด้วย” (โรม 8:21)

คำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าวถึงเรื่องนี้: “ขอให้อาณาจักรของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” (มัทธิว 6:10) ในถ้อยคำเหล่านี้พระเยซูเองทรงประกาศว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้แผ่นดินโลกกลับคืนสู่ระเบียบที่พระองค์ทรงตั้งไว้แต่แรก การกลับคืนนั้นหมายความว่าพญามาร คือซาตาน ได้พ่ายแพ้แล้วโดยพระวจนะของพระเจ้าและโดยการถวายพระองค์เป็นเครื่องบูชาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา แล้ว “ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลาย

ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 11:15) ผู้ที่ได้รับการไถ่จะกล่าวว่า “และเราทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 5:10)

สัญลักษณ์นี้บนตราเตือนคริสเตียนทุกคนให้ระลึกถึงหน้าที่ที่จะทำให้อาณาจักรของพระเจ้าปรากฏบนแผ่นดินโลก พระเยซูทรงประกาศว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว” (มัทธิว 4:17) และพระองค์ทรงส่งสาวกของพระองค์ออกไปให้กล่าวว่า “อาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว” (ลูกา 10:9) ที่ใดที่พระเยซูประทับอยู่ อาณาจักรก็อยู่ที่นั่น และจะเป็นเช่นนั้นในวันแห่งชัยชนะของพระองค์เหนือพญานาค เมื่อมนุษย์จะใช้อำนาจครอบครองเหนือแผ่นดินโลกอีกครั้งดังที่พระเจ้าทรงประสงค์ไว้แต่แรก

เมฆพายุและน้ำที่โหมกระหน่ำ

เมฆพายุหมายถึงลม ซึ่งในที่นี้คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงเปรียบพระวิญญาณกับลม: “ลมใคร่จะพัดไปข้างไหนก็พัดไปข้างนั้น และท่านได้ยินเสียงลมนั้น แต่ท่านไม่รู้ว่าลมมาจากไหนและไปที่ไหน คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นอย่างนั้นทุกคน” (ยอห์น 3:8) ในวันเพ็นเทคอสต์พระวิญญาณเสด็จมา “เหมือนเสียงพายุกล้า” (กิจการ 2:2) ในปฐมกาล “พระวิญญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือผิวน้ำนั้น” (ปฐมกาล 1:2)

เมื่อคริสเตียนใช้พระวจนะของพระเจ้า และสายฟ้าฟาดงูและผู้ติดตามมันในฝ่ายวิญญาณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเคลื่อนไหวดังลมบริสุทธิ์และดังพายุ การเคลื่อนไหวนั้นทำให้น้ำทั้งหลายของแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน เพราะ “พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือน้ำ พระเจ้าแห่งสง่าราศีทรงคะนองเสียง คือพระเยโฮวาห์ทรงอยู่เหนือน้ำทั้งหลาย” (เพลงสดุดี 29:3) แผ่นดินโลกทั้งสิ้นได้รับผลจากความเชื่อของผู้เชื่อในพระวจนะของพระเจ้าและการที่เขาใช้พระวจนะนั้นเป็นดาบ เมื่อใช้อย่างถูกต้อง พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเคลื่อนไหวในพระสิริ ฤทธานุภาพ และอำนาจครอบครอง คริสตจักรยุคแรกก็เป็นเช่นนั้น: “เมื่อเขาอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว และคนเหล่านั้นประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้กล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” (กิจการ 4:31)

เมฆพายุและน้ำที่โหมกระหน่ำตอบสนองต่อคริสเตียน ต่อการที่เขาใช้พระวจนะของพระเจ้า และต่อการที่เขาทูลเรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยความเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรง “ห้ามลมและตรัสแก่ทะเลว่า “จงสงบเงียบซิ” แล้วลมก็หยุดมีความสงบเงียบทั่วไป” และพวกสาวกของพระองค์ถามว่า “ท่านนี้เป็นผู้ใดหนอ จนชั้นลมและทะเลก็เชื่อฟังท่าน” (มาระโก 4:39, 41) พระองค์ทรงสัญญาอำนาจเดียวกันนี้แก่ผู้ที่เชื่อ:

> “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดๆจะสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงลอยไปลงทะเล’ และมิได้สงสัยในใจ แต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นไปตามคำสั่งนั้นจริง”
>
> มาระโก 11:23

ดังนั้นแม้จะกล่าวกันว่าโลกตกอยู่ใต้การควบคุมของพญามาร พระวจนะของพระเจ้าก็มีชัย พระวจนะให้อำนาจแก่คริสเตียนเหนือสิ่งที่มนุษย์ได้ยกให้แก่ซาตานในการล้มลงในบาปในสวนเอเดน โดยพระวจนะของพระเจ้า โดยพระโลหิตอันประเสริฐและการถวายพระองค์เป็นเครื่องบูชาของพระเยซูคริสต์ และโดยสิทธิอำนาจของพระองค์ ผู้เชื่อได้กลับคืนสู่ฐานะอันชอบธรรมของตน เมื่อเขากล่าวพระวจนะของพระเจ้าในพระคัมภีร์ แผ่นดินโลกเองก็ตอบสนอง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ทำให้เกิดการตอบสนองนั้น พระวิญญาณประทานฤทธิ์เดชแก่คำอธิษฐานของคริสเตียน: “พระวิญญาณเองทรงช่วยขอเพื่อเราด้วยความคร่ำครวญซึ่งเหลือที่จะพูดได้” (โรม 8:26) พระวิญญาณยังประทานฤทธิ์เดชแก่คำสั่งของเขาในพระวิญญาณด้วย แม้เหนือสิ่งที่ได้สูญเสียไปแล้ว เพราะพระสิริของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรายิ่งใหญ่นัก: “ถ้าท่านจะขอสิ่งใดในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น” (ยอห์น 14:14)

พระคัมภีร์บันทึกพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าเองว่า “ฤทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” (มัทธิว 28:18) ผู้ที่เชื่อในพระคริสต์เข้าถึงฤทธานุภาพนั้นได้โดยพระโลหิตอันประเสริฐของพระเมษโปดกและโดยความเชื่อในพระองค์

สี: พื้นสีน้ำเงินและขอบสีทอง

พื้นสีน้ำเงินคือท้องฟ้า ตั้งแต่ปฐมกาล มนุษย์แหงนมองขึ้นไปยังท้องฟ้าเมื่อพูดกับพระเจ้า: “โอ ข้าแต่พระองค์ผู้ประทับในฟ้าสวรรค์ ข้าพระองค์เงยหน้าดูพระองค์” (เพลงสดุดี 123:1) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสอนสาวกของพระองค์ให้อธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ” (มัทธิว 6:9)

สีน้ำเงินหมายถึงแดนสวรรค์ที่คริสเตียนเข้าไปในการอธิษฐานและการวิงวอน เป็นที่ตั้งพระที่นั่งของพระเจ้า: พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นวางเท้าของเรา” (อิสยาห์ 66:1) พระที่นั่งนั้นมองไม่เห็นและคริสเตียนไม่อาจหยั่งรู้ได้ แต่เขามองไปยังพระที่นั่งนั้นด้วยความเชื่อโดยทางพระเยซูคริสต์ “เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามที่ตามองเห็น” (2 โครินธ์ 5:7) เขา “มีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะที่ต้องการ” (ฮีบรู 4:16)

“สิ่งลี้ลับทั้งปวงเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลาย และของลูกหลานของเราเป็นนิตย์” (พระราชบัญญัติ 29:29) มนุษย์ได้รับความรู้มากพอที่จะได้ความรอด ความรู้นั้นมาโดยทางพระวจนะที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ คือ “พระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ ซึ่งมีฤทธิ์สอนท่านให้ได้ปัญญาถึงความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์” (2 ทิโมธี 3:15) ความรู้นั้นยังมาโดยทางคำแนะนำ คำสอน และแบบอย่างของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

เมื่อคริสเตียนยกใจขึ้นในการอธิษฐาน ใจนั้นก็ขึ้นไปสู่สวรรค์ สู่สีน้ำเงินที่หมายถึงแดนสวรรค์: “ให้พวกเรายกจิตใจและมือของพวกเราขึ้นต่อพระเจ้าในฟ้าสวรรค์” (เพลงคร่ำครวญ 3:41) “ขอให้คำอธิษฐานของข้าพระองค์เป็นดังเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และที่ข้าพระองค์ยกมือขึ้นเป็นดังเครื่องสัตวบูชาเวลาเย็น” (เพลงสดุดี 141:2) “และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งหลาย จากมือทูตสวรรค์สู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า” (วิวรณ์ 8:4)

ขอบสีทองกล่าวถึงการชำระคริสเตียนให้บริสุทธิ์ ดังที่แสดงไว้ในหัวข้อกางเขนทองคำข้างต้น ความเชื่อในพระเยซูคริสต์และในฤทธิ์เดชแห่งพระโลหิตของพระองค์เป็นไฟถลุงที่ถลุงคนให้บริสุทธิ์ ดังที่ทองคำถูกถลุงในไฟ “เราจะเอาหนึ่งในสามนี้ใส่ในไฟและถลุงเขาเหมือนถลุงเงิน และลองดูเขาเหมือนทดลองทองคำ เขาจะร้องทูลออกนามของเราและเราจะฟังเขา” (เศคาริยา 13:9) ในที่นี้ทองคำหมายถึงคริสเตียนที่ได้รับการถลุงแล้ว ผู้เชื่อและวางใจในพระเยซูคริสต์อย่างเต็มที่ “พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง” (วิวรณ์ 19:16)

จารึก

รอบขอบตรามีจารึกว่า “GARLAND F. BYERS, JR. ✠ EPISCOPUS” ชื่อนั้นแสดงว่าตรานี้เป็นของบิชอป Byers เอง Episcopus เป็นคำภาษาละตินที่แปลว่าบิชอป มาจากคำภาษากรีก episkopos ที่แปลว่า “ผู้ดูแล” ซึ่งเป็นคำที่นักบุญเปาโลใช้เมื่อท่านกำชับบรรดาผู้ปกครองแห่งเอเฟซัส:

> “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี และจงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะได้บำรุงเลี้ยงคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง”
>
> กิจการ 20:28

ชื่อและตำแหน่งรวมกันหมายความว่าบิชอป Byers มีส่วนในสงครามฝ่ายวิญญาณที่ดำเนินอยู่ทุกวัน: “เพราะว่าศาสตราวุธแห่งการสงครามของเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอานุภาพอันยิ่งใหญ่จาก

พระเจ้าที่จะทลายป้อมอันแข็งแกร่งลงได้” (2 โครินธ์ 10:4) ท่านเป็นสมาชิกคนหนึ่งในการปกครองของพระเจ้า ได้รับการอภิเษกเข้าสู่ตำแหน่งบิชอป และได้รับมอบหน้าที่ให้ประกาศคำสอนที่แท้จริงและไม่นิ่งเงียบอยู่ เพราะ “ศิษยาภิบาลนั้น ในฐานะที่เป็นผู้รับมอบฉันทะจากพระเจ้า ต้องเป็นคนที่ไม่มีข้อตำหนิ ... เป็นคนยึดมั่นในหลักคำสอนอันสัตย์ซื่อตามที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อเขาจะสามารถเตือนสติด้วยคำสอนอันถูกต้อง และชี้แจงแก่ผู้ที่คัดค้านคำสอนนั้น” (ทิตัส 1:7, 9)

การนิ่งเงียบอยู่จะถูกนับว่าเป็นบาป: “เหตุฉะนั้น คนใดที่รู้จักกระทำการดี และไม่ได้กระทำ บาปจึงมีแก่คนนั้น” (ยากอบ 4:17) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนยามผู้เห็นดาบมาและไม่เป่าแตร: “เราจะเรียกร้องโลหิตของเขาจากมือของยาม” (เอเสเคียล 33:6) นักบุญเปาโลกล่าวว่า “ถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวประเสริฐวิบัติจะเกิดแก่ข้าพเจ้า” (1 โครินธ์ 9:16)

จารึกนี้ชวนให้ระลึกถึงคำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ (มัทธิว 25:14–30) นายคนหนึ่งได้มอบทรัพย์สินของตนแก่ผู้รับใช้ก่อนออกเดินทาง และสองคนในพวกเขาได้ค้าขายจนได้เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าของที่ได้รับ นายได้กล่าวแก่แต่ละคนว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด” (มัทธิว 25:21) คนที่สามได้ซ่อนเงินตะลันต์ของตนไว้ในดิน และนายได้ตอบเขาว่า “เจ้าผู้รับใช้ชั่วช้าและเกียจคร้าน” (มัทธิว 25:26) คำอุปมานี้เตือนบิชอป Byers ให้ระลึกถึงพันธะอันศักดิ์สิทธิ์ของท่าน:

- ที่จะกล่าวข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ตามที่ท่านเข้าใจ;
- ที่จะยืนหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้องและชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า; และ
- ที่จะเป็นผู้รับใช้ที่ดีและสัตย์ซื่อของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

บิชอป Byers ไม่รู้ว่าเหตุใดท่านจึงได้รับการทรงเรียก ท่านรู้เพียงว่าท่านได้รับการทรงเรียก และข้อเท็จจริงนั้นเพียงข้อเดียวก็มอบอำนาจและความรับผิดชอบแก่ท่าน “ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านจะไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านอยู่ถาวร” (ยอห์น 15:16) “เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกลับพระทัยในการที่ได้ทรงให้ของประทานและทรงเรียกไว้” (โรม 11:29) ผู้ที่ได้รับมาก ก็จะถูกเรียกร้องมาก: “ผู้ใดได้รับมาก จะต้องเรียกเอาจากผู้นั้นมาก” (ลูกา 12:48)

กางเขนเล็กๆที่วางอยู่กับชื่อของบิชอป Byers และคำว่า Episcopus หมายความว่าท่านเป็นบิชอปแห่งกางเขน เป็นบิชอปในคริสตจักรของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา กางเขนเหล่านี้แสดงว่าทั้งชื่อและตำแหน่งของท่านตั้งอยู่ในความสัมพันธ์กับพระคริสต์อย่างไร “แต่พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ข้าพเจ้าอวดตัวนอกจากเรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของ

เรา ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกตรึงไว้แล้วจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ตรึงไว้แล้วจากโลก” (กาลาเทีย 6:14) บิชอป Byers มีความภักดีต่อพระคริสต์และต่อพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น กางเขนเหล่านี้หมายถึงการเชื่อฟังนั้น ซึ่งพึงมีต่อพระเจ้าแต่ผู้เดียว:

> “ถ้าผู้ใดใคร่จะตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกทุกวัน และตามเรามา”
>
> ลูกา 9:23

> “ไม่มีผู้ใดปรนนิบัตินายสองนายได้”
>
> มัทธิว 6:24

> “ข้าพเจ้าทั้งหลายจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์”
>
> กิจการ 5:29

คติพจน์

คติพจน์ Euntes in Mundum Universum “ออกไปทั่วโลก” อยู่บนสีทองของตรา ที่อยู่บนสีทองเพราะบิชอป Byers ซึ่งได้รับการอภิเษกโดยถูกต้อง ได้รับการถลุงด้วยไฟแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้รับศีลบวชแล้ว ศีลบวชนั้นบัดนี้มอบความรับผิดชอบในการเผยแผ่ข่าวประเสริฐแก่ท่าน ซึ่งหนักกว่าที่ท่านเคยแบกรับมาก่อนมากนัก ไฟนั้นถูกจุดขึ้นใหม่ทุกครั้งที่ท่านประกอบพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ ดังที่นักบุญเปาโลเขียนถึงทิโมธีว่า “สะกิดใจท่านให้ใช้ของประทานของพระเจ้าที่มีอยู่ในท่าน โดยการวางมือของข้าพเจ้านั้นให้รุ่งเรืองขึ้น” (2 ทิโมธี 1:6)

ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระบัญชาแก่อัครสาวกและแก่ผู้สืบทอดของพวกเขา คือบรรดาบิชอป เป็นพระบัญชาของพระคริสต์เอง:

> “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”
>
> มาระโก 16:15

พระวจนะของพระเจ้าและข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ต้องได้รับการประกาศและจัดให้มีแก่ประชาชาติทั้งปวงของโลก: “ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ” (มัทธิว 24:14) นี่คือเหตุที่บิชอป Byers ได้รับการเรียกขานว่าบิชอปสำหรับ

ประชาชาติทั้งหลาย พระบัญชาของพระคริสต์ในมาระโก 16:15 กำหนดให้ทุกคนที่ได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระองค์ออกไปทั่วโลกและประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน

ในยุคก่อน สิ่งนี้หมายถึงการไปปรากฏตัวด้วยตนเอง คือการเดินทาง การออกไป และการเผยแผ่พระวจนะของพระเจ้า ในยุคปัจจุบัน สำหรับบิชอป Byers สิ่งนี้ยังหมายถึงการเขียนและตีพิมพ์พระวจนะของพระเจ้าและคำสอนที่แท้จริง และจัดให้มีบนเวิลด์ไวด์เว็บ เพื่อประชาชาติทั้งปวงจะได้อ่านหากพวกเขาเลือก “จงเขียนนิมิตนั้นลงไป จงเขียนไว้บนแผ่นป้ายให้กระจ่าง เพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง” (ฮาบากุก 2:2) “เมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้ยินอย่างไรได้” (โรม 10:14)

การยอมรับพระวจนะของพระเจ้าและพระเยซูคริสต์เป็นการเลือกส่วนบุคคล และไม่พึงบังคับผู้ใด “ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด” (โยชูวา 24:15) “ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” (วิวรณ์ 22:17) องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป” (วิวรณ์ 22:11)

งานและหน้าที่ของบิชอป Byers คือการแสดงพระวจนะของพระเจ้าและข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ต่อหน้าทั้งผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อ สำหรับผู้เชื่อ ความเชื่ออาจได้รับการจุดขึ้นใหม่ เสริมกำลัง และทำให้มั่นคงยิ่งขึ้น ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกำชับเปโตรว่า “เมื่อท่านได้หันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:32) สำหรับผู้ไม่เชื่อ อาจนำเขามาถึงความเชื่อในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระมหากษัตริย์ “ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระวจนะของพระเจ้า” (โรม 10:17)

หมายเหตุ

1 เคลเมนต์แห่งอเล็กซานเดรีย The Instructor (ผู้สอน) เล่ม 3 บทที่ 11

2 Encyclopædia Britannica, s.v. “sigillography.”

Euntes in Mundum Universum: “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก” (มาระโก 16:15, KJV ไทย)

ข้อพระคัมภีร์ภาษาไทยทั้งหมดในหน้านี้ยกมาจาก พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่มา: ebible.org/thaKJV ส่วนที่ละไว้แสดงด้วยจุดไข่ปลา (...)
พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV — The Holy Bible in Thai, translated from the English King James Version
copyright © 2003 Philip Pope
Translation by: Philip Pope
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.